

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM

Apoštolát modlitby
2021/3

ČERVENEC – Za přátelství ve společnosti

Všeobecný úmysl: *Modleme se, abychom i v okolnostech sociálního, ekonomického a politického napětí nabyli odvahy a odhodlání vést dialog a nabízet přátelství.*

Jestliže Platón považoval osobní přátelství za něco vyššího než ostatní lidské vztahy, církev musí dnes ukázat světu, že tento ideál čerpá ze svého účastenství na Božím životě a že je uskutečnitelný. Zjistné přátelství se zakládá na společném zisku. Pokud se jeho členové nedopouštějí ničeho nečestného, je samo v sobě tedy morálně dovolené a dobré. Ale takové přátelství je velmi vratké. Přijde doba úpadku, nastanou ztráty, a v jediném okamžiku ti, co byli tak úzce spojeni, se rozejdou, jako by se byli nikdy předtím neznali. Jednota a přátelství vzaly rychle za své. Bude-li jednota mezi lidmi vybudována jen na hospodářských zájmech a společném prospěchu, stačí malá přírodní katastrofa, někdy i jeden suchý a nepříznivý rok, a jsme zase tam, kde jsme byli na počátku. Již Josef Čapek upozorňoval na to, že „peníze jsou hnací, produktivní silou korupce.“ Když promluví peníze, pravda zmlkne. Je proto potřeba hledat i jiné pouto spojení mezi lidmi. Jsou také tzv. přátelství nezištná, z pouhé náklonnosti. Stále globalizovanější společnost nás navzájem přibližuje, ale nečiní z nás bratry. „Postup tohoto globalismu“, dodává František, „v běžném případě podporuje identitu silnějšího, který chrání sám sebe, avšak snaží se rozložit identitu slabších a chudších oblastí“ (*Fratelli tutti*, 12). Člověk proto touží po tom, aby se svěřoval, aby chápal druhé, četl jejich myšlenky a přání, ale také aby sám byl pochopen, aby se mohl na druhého spolehnout. Přichází zklamání, i v církvi, pokud je zde na zemi. Zklamání však není a nemá být pohoršení. Slouží nám jako napomenutí, abychom nebrali obraz za skutečnost. Všechno pomíjející je jen symbol věčného.

Národní úmysl: *Děkujeme Bohu za mladé lidi a prosíme, aby obdařil jejich srdce novou milostí a aby dobře rozlišovali podstatné kroky ve svém životě. Modleme se také za organizátory, hosty a samotné účastníky Celostátního setkání mládeže v Hradci Králové.*

Vzhledem k nepříznivé situaci v souvislosti s pandemií Covid-19 a rozhodnutí biskupů se *Celostátní setkání mládeže* přesouvá na srpen 2022. Žijeme v době kulturního přelomu a tento odklad je příležitostí přemýšlet o nových začátcích. K tomu dobře poslouží i nezapomenutelná slova papeže Františka při mimořádné pobožnosti *Urbi et Orbi* dne 27. března 2020: „Bouře demaskuje naši zranitelnost a odhaluje falešné a povrchní jistoty, na kterých jsme vystavěli své programy a plány, zvyky a priority. Ukazuje nám, že jsme nechali

usnout a opustili to, co živí, podporuje a posiluje náš život a naši komunitu. Bouře odkrývá všechny snahy o vytěsnění a opominutí toho, co oživuje duši našich národů, odhaluje každý pokus o umrtvení pomocí zdánlivě *spasitelných* návyků, neschopných dovolávat se našich kořenů a evokovat paměť našich starců, čímž se zbavujeme imunity nezbytné pro vyrovnání se s protivenstvím. Bouří spadly masky oněch stereotypů, jimiž jsme zastírali svoje *ego* ve stálé snaze o vlastní image, a znovu byla odhalena ona (požehnaná) sounáležitost, od níž se nelze odtrhnout: sounáležitost bratří.“

SRPEN – Za církvev

Všeobecný úmysl: ***Modleme se za církvev, aby přijímala z Ducha Svatého milost a sílu obnovovat se ve světle evangelia.***

Uvnitř života a poslání církve vnímáme třetí plochu mezi snahou po reformě nebo návratu. V čem spočívá obnova církve? Je dobré přemýšlet o následujícím: Uzpůsobování struktur se nemůže dít jinak než jakýmsi bojem mezi směry, řadou pokusů i omylů. To vše s sebou nese i kritiku. Dnes se dokonce právem vynáší její pozitivní konstruktivní funkce. Kolik morálních vlastností je však potřeba k tomu, aby kritika skutečně byla pravá a vedla k dobrému? A kolik dobré vůle a taktu je potřeba, dotýká-li se kritika toho, co je nám svaté! Na to ať nezapomenou ti, kdo chtějí „konstruktivně“ kritizovat Řím. Papežství totiž není jen „struktura“, ale je to především autorita Otce a náměstka Kristova, viditelný obraz jeho přítomnosti v církvi. Obrazy tak cenné se nemohou restaurovat hrubými štětkami pouličních natěračů, ale jen odborníky, kteří pracují s láskou a pochopením. Skepse není na místě. Papež František promlouvá vytrvale ke každému: „Zvu každého k obnovení naděje, protože naděje k nám promlouvá o něčem, co je hluboce zakořeněno v každém lidském srdci, nezávisle na jednotlivých okolnostech a dějinných podmínkách, v nichž žijeme. Naděje k nám promlouvá o životě, touze, dychtění po naplněném životě, po dosažení velkých věcí, věcí, které rozšiřují naše srdce.“ (*Fratelli tutti*, 55)

Národní úmysl: ***Děkujeme za prázdniny a dovolené a prosíme za všechny, kdo potřebují oddech; ať přijmou k odpočinku i Ježíšovu nabídku: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28)***

Každoročně se setkáváme s velkou nabídkou prázdninových příležitostí. Ani církvev nezahálí. Máme *aplikaci* Misál na prázdniny, pozvání diecézních center i s hlídáním dětí, všichni si chtějí dopřát dovolenou: rodiny, děti i mládež v kláštorech proměněných na turistická zařízení. Turistů přibývá, poutníků ubývá. Mluvíme o zaslouženém odpočinku, potřebně změně v zaběhnutém rytmu. Stejným jazykem hovoří biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice. Učíme se spojit dvě věci: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.“ (*Ex 20,8*) Ale ani čas dovolených nám nemá vzít svobodu křesťana pro Boží věci. Zde platí: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu.“

ZÁŘÍ – Za udržitelný životní styl

Evangelizační úmysl: *Modleme se, abychom se my všichni odvážili zvolit si skromný životní styl šetrný k přírodě a radovali se při pohledu na mladé lidi, kteří o to odhodlaně usilují.*

Již v Platonově rozpravě s Menonem se objevuje myšlenka, která provází křesťanskou tradici až dodnes: „Celá příroda jest v souvislosti.“ V křesťanské tradici najdeme mnoho krásných povzbuzení, jak k přírodě nacházet vztah, jímž ji zahrnujeme do naší vděčnosti vůči Stvořiteli. Dostojevského starce Zosima vyjadřuje tuto tradici slovy: „Bratři, nebojte se hříchu, milujte člověka i v jeho hříchu, neboť to už je podobenství lásky božské a je to vrchol lásky na zemi.“ A na jiném místě románu *Bratři Karamazovi* zvěstuje evangelní čistotu vidění: „Můj mladistvý bratr prosil za odpuštění ptáčky; zdálo by se to nesmyslné, ale je v tom pravda, neboť všechno je jako oceán, všechno plyne a souvisí, dotek na jednom místě vyvolá pohyb na druhém konci světa. Ať je to šílenství, prosit ptáčky za odpouštění, ale vždyť by bylo lépe – třeba jen o maličko – i dětem, i každému zvířeti kolem tebe, kdybys byl sám dokonalejší, než jsi. Říkám vám, že všechno je jako oceán. Pak by ses modlil i k ptáčkům, trýzněn všeobšáhlou láskou jako v nějakém vytržení, a prosil bys, aby ti i oni odpustili tvůj hřích. Toho vytržení si važ, ať se lidem zdá sebenesmyslnější.“ „Poněvadž všichni tvorové jsou mezi sebou spojeni, musí se citlivě a s obdivem uznávat hodnota každého z nich; my všechny stvořené bytosti se navzájem potřebujeme.“ (*Laudato si'*, 42)

Národní úmysl: *Děkujeme za církevní školství a prosíme za stále kvalitnější prostředí v církevních školách, kde se tisíce dětí mohou poprvé setkat s živou vírou v Krista.*

Škola je dnes kolbištěm názorů, různých přístupů a pokusných reforem. Křesťan ve škole je přítomen jako školák nebo student, jako učitel, vychovatel nebo nepedagogický pracovník, ale také jako rodič s právy a povinnostmi, které mu zákon dává nebo na něj klade. Zkušenost pandemie zcela převrátila zaběhlé způsoby. Nyní je na čase vstoupit do diskuzí a rozhodování, aby se škola nestala místem protikřesťanské agitace. Prvotní úlohou učitele je usnadňovat rostoucí vztah žáka vůči pravdě. Učitel vytváří podmínky, buduje základy a zajišťuje příležitosti k tomu, aby u žáků docházelo k neustálému vzájemnému působení zkušenosti, uvažování a jednání. Učitel není jen k tomu, aby předával vědomosti, ale aby pomáhal žákovi v jeho postupném pronikání do pravdy. Schopnost uvažovat se musí pěstovat. Když se otevrou brány škol, dá-li Bůh, modleme se více za učitele a zajímejme se o jejich práci. Často jsou unaveni hlavně proto, že stojí v první linii těch, kteří se setkávají s ovocem opomíjené výchovy v rodině.